

MAY 16

ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI
FISCAL

DECIZIA nr.2576

Dosar nr.8694/1/2005

Şedință publică de la 17 mai 2007

Președinte:	Emanuel Albu	- judecător
	Ioana Iacob	- judecător
	Eugenia Marin	- judecător
	Aneta Florea	- Magistrat asistent

La 10 mai 2007 s-a luat în examinare recursul declarat S.C. Prestige Trading" S.A. Bucureşti împotriva sentinței civile nr. 444 din 15 martie 2005 a Curții de Apel Bucureşti - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheiere cu data de 10 mai 2007 iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 17 mai 2007.

C U R T E A

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la Curtea de Apel Bucureşti, a data de 11.11.2004 reclamanta S.C. „Prestige Trading" S.A. Bucureşti a solicitat, în contradictoriu cu Consiliul Concurenței, desființarea deciziei nr. 280/11.10.2004 emise de această autoritate și pe cale de consecință, obligarea ei să efectueze o investigație în condițiile art. 46 și

următoarele din Legea nr. 21/1996, având ca obiect nerespectarea de către S.C. „Kraft Foods România”S.A. a dispozițiilor art. 5 și 6 din această lege.

În motivarea cererii sale reclamata a susținut, în esență, că în perioada 1998 – 2002, a derulat contracte comerciale cu firma S.C. „Kraft Foods România”S.A., având ca obiect distribuirea de către reclamantă a unor mărfuri livrate de această firmă, dar ca urmare a încălcării obligațiilor contractuale și a dispozițiilor Legii nr.21/1996 de către acest partener, încălcări ce i-au adus reclamantei prejudicii economico-financiare și de imagine, aceste raporturi comerciale au încetat în luna decembrie 2002.

A mai susținut reclamanta că autoritatea de concurență, în mod greșit, prin decizia contestată, a refuzat pornirea investigației care ar fi probat că S.C. „Kraft Foods România”S.A. detine o poziție dominantă pe piața produselor zaharoase, astfel cum este definită de art. 5 din Legea nr. 21/1996 și, totodată, a abuzat de poziția sa dominantă, încălcând astfel dispozițiile art. 6 din aceeași lege.

Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin sentința civilă nr. 444 din 15.03.2005 a respins ca nefondată acțiunea reclamantei.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a reținut că nu sunt intemeiate susținerile reclamantei privind încălcarea de către S.C. „Kraft Foods România”S.A., a prevederilor art. 5 alin. 1 din Legea nr. 21/1996, întrucât din analizarea contractelor încheiate între cele două părți, în perioada 2001-2002 rezultă că firma furnizoare a acordat reclamantei reduceri mai mari decât firmei „Metro”, la un volum de vânzări mai mic decât al acesteia din urmă, iar rezolvarea diferendelor comerciale dintre cele două părți în legătură cu executarea clauzelor contractuale dintre ele, nu intră în atribuțiile autoritatii de concurență.

38

În ceea ce privește dobândirea de către Kraft a controlului asupra activității S.C. „Suprem Impex” S.R.L. s-a reținut că deși această concentrare economică intră sub incidența legii concurenței, ea este compatibilă cu un mediu concurențial normal și, prin urmare, nu sunt întemeiate susținerile reclamantei privind lipsa notificării pentru acordarea beneficiului exceptării de la prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 21/1996.

În sfârșit, instanța de fond a apreciat, în raport de probele existente la dosar, că decizia Consiliului Concurenței în sensul că S.C. „Kraft Foods România” S.A. nu deține o poziție dominantă pe care să o folosească în mod abuziv, în sensul art. 6 din lege, este corectă, atât în raport cu segmentul de piață deținut cât și prin raportare la lipsa barierelor de intrare pe piață, împrejurare ce a permis ca alături de marii producători să apară și producători mai mici a căror capacitate este în creștere.

De aici concluzia instanței de fond în sensul că, în cauză, nu s-a făcut dovada existenței unei independențe a lui Kraft față de distribuitorii săi.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, a declarat recurs reclamanta S.C. „Prestige Trading” S.R.L. care, fără a-și încadra criticele în cazurile prevăzute la art. 304 din Codul de procedură civilă, a susținut, în esență că, hotărârea instanței de fond este nelegală, invocând, în general, aceleași motive pe care le-a prezentat și în acțiunea introductivă și apreciind că autoritatea de concurență a refuzat în mod nelegal să înceapă investigația pentru constatarea și sancționarea faptelor care au făcut obiectul plângerii privind S.C. „Kraft Foods România” S.A. vinovată de încălcarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996.

Totodată, societatea comercială recurrentă a mai susținut că autoritatea de concurență și instanța de judecată

și-au fundamentat soluțiile pe documente care au fost considerate ca fiind confidențiale, în privința cărora i s-a interzis accesul.

Consiliul Concurenței a formulat întâmpinare prin care a solicitat, în principal, să se constate nulitatea recursului pentru faptul că recurrenta - reclamantă nu a indicat motivele de nelegalitate pe care și întemeiază recursul și, în subsidiar, repingerea recursului ca neîntemeiat, actul administrativ fiind legal și temeinic.

La cererea societății comerciale recurrente a fost sesizată Curtea Constituțională care, prin Decizia nr. 122/15 februarie 2007, a respins excepția de nelegalitate a prevederilor art. 44 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996 și art. 12 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

Astfel, potrivit art. 44 lin. (3) din Legea nr. 21/1996, „documentele, datele și informațiile din dosarul cauzei, care prezintă caracter secret de stat ori sunt confidențiale, nu sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii sau extrase decât prin decizie a președintelui Consiliului Concurenței”.

De asemenea, potrivit art. 12 din (1) lit. c) din Legea nr. 544/2001, se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, între altele, „informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale potrivii legii”.

În concluziile scrise depuse la dosar, trimise pentru informare și Consiliului Superior al Magistraturii, DG Competition din cadrul Comisiei Europene și comisarilor europeni Franco Fratini și Nellie Kroes, societatea comercială recurrentă a susținut, în esență, că instanța de fond și instanța de recurs (prin încheierea din 16 februarie

2006) nu i-au respectat dreptul la apărare, împiedicându-i accesul la toate documentele aflate în dosarul cauzei.

Consiliul Concurenței a depus concluzii scrise susținând că soluția instanței de fond și actul administrativ atacat sunt legale și temeinice, solicitând respingerea recursului ca nefondat.

Recursul este nefondat.

Așa cum s-a arătat în expunerea rezumativă făcută mai sus, recurrenta – reclamantă, la data de 10 septembrie 2004, a adresat Consiliului Concurenței o plângere prin care a solicitat dispunerea pornirii unei investigații împotriva S.C. „Kraft Foods România” S.A. Brașov, susținând că această societate comercială, prin / recurgerea la practici anticoncurențiale, abuz de poziție dominantă și încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) și art. 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, i-a produs importante prejudicii economico-financiare și de imagine socială, ceea ce a determinat încetarea raporturilor contractuale dintre cele două societăți comerciale în luna decembrie 2002.

Într-adevăr, potrivit art. 34 lit. b) din aceeași lege, Consiliul Concurenței, în condițiile art. 40, dispune efectuarea de investigații, la cererea unei persoane fizice sau juridice afectate în mod real și direct prin încălcarea, între altele, a prevederilor art. 5 alin. (1) și art. 6 din prezenta lege.

Potrivit art. 40 alin. (1) și (2) din lege, la primirea unei astfel de cereri sau plângerii, Consiliul Concurenței examinează dacă aceasta prezintă suficiente temeiuri de fapt și de drept pentru a justifica dispunerea pornirii unei investigații, iar în caz contrar o va respinge printr-o decizie motivată, după ascultarea argumentelor reclamantului.

Prin Decizia nr. 280 din 11 octombrie 2004, Președintele Consiliului Concurenței a respins plângerea formulată de societatea comercială recurrentă reținând că plângerea nu

rezintă suficient temei de fapt și de drept pentru a justifica dispunerea pornirii unei investigații împotriva S.C. „Kraft Foods România” S.A. Brașov, pentru încălcarea art. 5 alin. (1) și art. 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată.

Societatea comercială recurrentă a atacat actul administrativ emis de autoritatea de concurență la Curtea de Apel București care, prin sentința civilă nr. 444 din 15 martie 2005, a respins acțiunea reținând, în esență, că Decizia nr. 280/2004 este legală, Consiliul Concurenței exercitându-și dreptul de apreciere, de care dispune ca autoritate administrativă autonomă, în limitele legii.

Într-adevăr, aşa cum instanța de fond a reținut în mod judicios, Consiliul Concurenței, ca autoritate administrativă autonomă, aşa cum rezultă din dispozițiile art. 40 alin. (1) și (2) din Legea nr. 21/1996, republicată, are prerogativa de a aprecia existența unor suficiente temeiuri de fapt și de drept care să justifice dispunerea pornirii unei investigații la cererea unei persoane fizice sau juridice pretins vătămate prin exercitarea unor practici anticoncurențiale.

Or, societatea comercială recurrentă nu a dovedit și, de altfel, nici nu a susținut că autoritatea de concurență și-ar fi exercitat dreptul de apreciere cu exces de putere sau în mod abuziv, situații care, oricum, nu rezultă din actele și lucrările dosarului, astfel că actul administrativ atacat este legal, aşa cum a reținut și instanța de fond.

În ceea ce privește susținerea societății comerciale recurrente, cum că instanța de judecată nu i-ar fi respectat dreptul la apărare, refuzându-i accesul la documentele confidențiale depuse la dosar de S.C. „Kraft Foods România” S.A. Brașov, această susținere este lipsită de temei legal, din moment ce dreptul de apărare trebuie exercitat în condițiile legii.

Or, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (3) din Legea nr. 21/1996, republicată, documentele, datele și informațiile din

dosarul cauzei, care prezintă caracter de secret de stat ori sunt confidentiale, nu sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii sau extrase decât prin decizie a președintelui Consiliului Concurenței, act care în cauză nu a existat.

Deci, în raport cu prevederile legale citate și cu situația de fapt reținută, rezultă că societatea comercială recurrentă și-a exercitat dreptul la apărare în condițiile legii.

În concluzie, rezultă că soluția instanței de fond este legală și temeinică, urmând ca recursul să fie respins ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de S.C. Prestige Trading" S.A. București împotriva sentinței civile nr. 444 din 15 martie 2005 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 17 mai 2007.

JUDECATOR,

Em.Albu

JUDECATOR,

I.Iacob

JUDECATOR,

E.Marin

MAGISTRAT ASISTENT,

A.Florea

Red. Em.A.

Tehnored. C.G./ 5 iunie 2007

6 ex.

jud. fond G.B.